

Teuleria de Pradell

Vilada

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Casa de Pradell
Emplaçament A tocar del camí.

Coordenades:

Latitud: 42.13404
Longitud: 1.96334
UTM Est (X): 414326
UTM Nord (Y): 4665179

Classificació

Número de fitxa 08299 - 83
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Actualment està completament cobert per la vegetació. Malgrat tot, els forns es poden veure bé.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08300A003000630000SD
Fitxes associades:
[Pradell](#)
Autoria de la fitxa Martí Picas. INSITU SL
Data de registre de la fitxa: dv., 09/11/2018 - 01:00

Descripció

Restes d'un forn d'obra utilitzat per a la cocció de materials de construcció, situat al marge dret entre la pista que va a la casa de Pradell i els camps de la zona sud de la casa.

Es tracta d'una excavació vertical, de forma rectangular, en el marge del terreny natural. Es conserven els murs de les dues cambres de cocció i les boques d'entrada per on s'introduïa la llenya. El seu interior és construït amb maons d'argila, així com les voltes de la graella. L'exterior està revestit amb pedra. Els arcs d'accés a la cambra són de maons. A 20 metres dels forns s'observen restes d'una petita edificació que servia de nau de treball de la teuleria. Al costat hi ha un petit dipòsit d'aigua (malmès per unes obres a la carretera), munts de terra argilosa vermella entre la vegetació i restes de materials tipus teula i maons.

Història

Els forns d'obra permetien la fabricació de materials de construcció, bàsicament maons i teules. El procés d'elaboració, que era manual, consistia a disposar d'argiles i un torrent proper. Un cop garbellada la terra i neta d'impureses, es mullava per obtenir fang a partir del qual es desenvolupava el material volgut i es posava a coure. La llenya per coure l'argila provenia del bosc de l'entorn del forn. La teuleria del Pradell va iniciar la seva activitat a mitjans del s. XIX segons sembla de la tradició oral de la família, i va estar activa gairebé fins a mitjans del segle XX venent producte entre Vilada i Borredà sobretot. Aquesta activitat és un molt bon exemple de la capacitat de diversificació que tenien els masos per tal d'ampliar la rendibilitat de les seves terres explotant els seus propis recursos a l'entorn rural.

